

»Nu skal du være skikkelig, Kjeld! Put Hovedet ned i Vandfadet. Det klarer Tankerne.«

»Ja, det Raad har dine Brødre ogsaa givet mig. Naa ja — Farvel, Grete! Jeg vilde bare høre din Stemme. Imorgen ved denne Tid veed vi altsaa Resultatet.«

Paa hans Arbejdsbord laa et opslaaet Kollegiehefte i skraa Stilling med en Bog til Støtte som en Gravsten. Bagved stod den hele alvorlige Række af Danmarks Riges Love og Forordninger i tredive Bind.

Med et af sine jammerfulde Æselsskrig kastede han sig ned i Stolen og strakte Benene fra sig. Og inden han begyndte Læsningen, trak han Bordskuffen ud og tog en Fløjte frem.

I det samme ringede Telefonen igen ude paa Gangen.

»Det er bare mig,« sagde Grete. »Jeg glemte at sige dig, at du naturligvis maa komme herud i Morgen Aften, hvordan det saa gaar. Det lover du mig.«

»Ja, det maa jeg velsagtens.«

»Ja, andet var det ikke. Og nu skal jeg ikke forstyrre dig mere. Farvel, min Ven! . . . Og Godnat med det samme! Hav det rigtig godt.«

»Jeg skal prøve paa det. Men sig mig —«

»Hys! Nu kom Far hjem.«

Da Kjeld var vendt tilbage til sin Stue, satte han